

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๐๗/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๒๔/๒๕๖๘

วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ศาลอาญา ผู้ร้อง
ผู้ถูกร้อง

เรื่อง ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่ ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม ในส่วนของบทกำหนดโทษประหารชีวิต ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๒ หรือไม่ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่

ศาลอาญาส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ (นายศุภมิตร ยิ่งอุบล) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อย ๖๗๔/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อย ๔๗๓๒/๒๕๕๘ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามคำโต้แย้งและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดียาเสพติด ๒ สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายศุภมิตร ยิ่งอุบล เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลอาญาว่า จำเลยที่ ๒ กับพวกรวม ๓ คน ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ ที่เป็นเกลือของเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ และเป็นยาเสพติด

- ๒ -

ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นเม็ด จำนวน ๔๔,๐๐๐ หน่วยการใช้ และเป็นผลึก จำนวน ๒ หน่วยการใช้ รวมเป็นสารบริสุทธิ์หนัก ๑,๐๐๔.๖๒๕ กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยมีได้รับอนุญาต ร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ไฮโดรคลอไรด์ลักษณะเป็นเม็ด จำนวน ๒,๐๐๐ หน่วยการใช้ คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ๓๘.๕๕๒ กรัม โดยมีได้รับอนุญาต โดยจำเลยที่ ๒ กับพวกรวม ๓ คน ร่วมกันลงมือกระทำความผิดดังกล่าวแล้ว แต่กระทำไม่ตลอด เนื่องจากถูกเจ้าหน้าที่จับกุมก่อนที่จะส่งมอบยาเสพติดให้แก่ผู้ล่อซื้อ และร่วมกันมีอาวุธปืน จำนวน ๑ กระบอก กับมีเครื่องกระสุนปืน จำนวน ๒๖ นัด ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลอาญาพิพากษาว่า จำเลยที่ ๒ กับพวกรวม ๓ คน ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ เมื่อรวมโทษทุกกระทงความผิดแล้ว คงลงโทษจำเลยที่ ๒ กับพวกรวม ๓ คน เป็นจำคุกตลอดชีวิต และปรับคนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๓) ริบเมทแอมเฟตามีนที่เหลือและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง แต่ให้คืนอาวุธปืนของกลางแก่เจ้าของ จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติด ส่วนจำเลยที่ ๓ ไม่อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

ขณะที่จำเลยที่ ๒ รับโทษภายหลังจากคดีถึงที่สุด โดยถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมาตรา ๔ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแทน จำเลยที่ ๒ ยื่นคำร้องขอกำหนดโทษใหม่ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ ๒ ยื่นฎีกาต่อศาลฎีกา

ระหว่างการพิจารณาคำร้องขอกำหนดโทษใหม่ของศาลฎีกา จำเลยที่ ๒ ได้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ดังนี้

๑. ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) เป็นบทบัญญัติซึ่งกำหนดให้ผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๐ ต้องรับโทษหนักขึ้น ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป บทบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับให้ผู้กระทำความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ถูกยกเลิกไปแล้ว ต้องรับโทษหนักขึ้น อันเป็นกรณี
ที่กฎหมายใหม่ไม่อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับได้
บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๙
วรรคหนึ่ง

๒. ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม ในส่วนบทกำหนดโทษประหารชีวิต
เป็นโทษที่ร้ายแรงเกินความจำเป็น ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชน กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
และสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว ไม่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดได้แก้ไขปรับปรุงตนเองหรือกลับคืน
สู่สังคมได้อีก บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๒

๓. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙ เป็นบทบัญญัติ
ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตฎีกาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเปิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลพินิจ
ว่าจะรับฎีกาหรือไม่ ซึ่งอาจทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล
ในการดำเนินคดีในชั้นฎีกาเกินความจำเป็น ทำให้บุคคลได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยไม่เท่าเทียมกัน
และเป็นการปฏิบัติต่อจำเลยเสมือนว่าเป็นบุคคลที่ได้กระทำความผิดโดยที่ศาลยังไม่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุด
บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
และมาตรา ๒๙ วรรคสอง

ศาลอาญาเห็นว่า จำเลยที่ ๒ ได้แย้งว่าประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒)
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง
ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม ในส่วนบทกำหนดโทษประหารชีวิต ขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๒
และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง จึงส่งคำโต้แย้ง
ดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

- ๔ -

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วย มาตรา ๕ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็น เช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้การ พิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า “คำร้องที่ได้ยื่นต่อศาลไว้แล้ว ก่อนศาลจะมีคำวินิจฉัยหรือมีคำสั่ง ถ้าผู้ร้องตาย หรือมีการขอถอนคำร้อง หรือไม่มีเหตุที่จะต้องวินิจฉัยคดีนั้น ศาลจะพิจารณาสั่งจำหน่ายคดีนั้นก็ได้ เว้นแต่การพิจารณาคดีต่อไปจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำโต้แย้งและเอกสารประกอบ ศาลอาญาส่งคำโต้แย้ง ของจำเลยที่ ๒ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อย ๖๗๔/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อย ๔๗๓๒/๒๕๕๘ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่ ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม ในส่วน บทกำหนดโทษประหารชีวิต ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๒ หรือไม่ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่ ศาลอาญามีคำสั่งให้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าว เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำโต้แย้งและเอกสารประกอบปรากฏว่า คดีของจำเลยที่ ๒ อยู่ระหว่างการพิจารณาคำร้องขอกำหนดโทษใหม่ของศาลฎีกา กรณีนี้ศาลอาญา ไม่อาจส่งคำโต้แย้งดังกล่าวไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ จึงให้ส่งคำร้องคืนสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อดำเนินการให้ถูกต้อง ด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าว ในชั้นนี้ไม่มีเหตุที่จะต้องวินิจฉัยคดีตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑

- ๕ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งจำหน่ายคดี

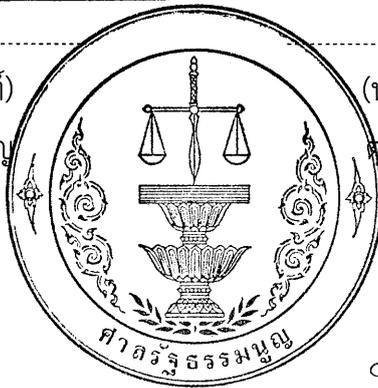
(คำสั่งที่ ๑๐๗/๒๕๖๘)

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ